

Clara Munck: Vi har mange gange her i folketinget været beskæftiget med lovforslag, hvis sigte var at forbedre og ajourføre vort hospitals- og sundhedsvæsen, men vi har desværre også mange gange måttet affinde os med, at uanset lovenes fortræffelighed var resultaterne højst usikre, fordi vi har en så katastrofal mangel på velkvalificeret plejepersonale. Spørgsmålet om at fremskaffe den fornødne arbejdskraft må derfor optage os alle sammen, og når vi ved, at Dansk Sygeplejeråd har ca. 10.000 passive medlemmer, så ved vi også, at rundt om på vore hospitaler, vore plejehjem, inden for vort sundhedsvæsen i det hele taget, vil det være af overordentlig stor betydning, hvis det kunne lykkes for Dansk Sygeplejeråd at få dette personale aktiviseret.

Jeg hører til dem, der har troet, at et sådant arbejde kunne lykkes, men jeg synes, at den uro, der nu alt for længe har hersket i sygeplejekredse, efterhånden må gøre det tvivlsomt, om vi stadig tør tro på, at vi får den fornødne tilgang. Efter min mening må det være helt galt, og det er beskæmmende, synes jeg, for det offentlige som arbejdsgiver, når formanden for Dansk Sygeplejeråd på en pressekonference, man for nylig har holdt, kan stå op og sige, at det er hendes indtryk fra de generalforsamlinger, som nu afholdes rundt om i landet, at uroen blandt sygeplejersker er meget stor. At sygehjælpere, som vi uddanner og anvender på hospitalerne til aflastning af sygeplejerskerne i forskellige arbejdsfunktioner, kan få udbetalt en højere månedsløn end den uddannede sygeplejerske, kan jo ikke være den eneste årsag til den utilfredshed, der findes i dag.

Det er min opfattelse, at der må finde en drøftelse sted af hele spørgsmålet for sygeplejerskernes vedkommende, om deres uddannelse, dens omfang, om deres arbejdstid, om arbejdets karakter, og det mener jeg ikke mindst er nødvendigt af hensyn til de mange gifte sygeplejersker, hvis arbejdskraft vi heller ikke kan undvære. Jeg mener også, man må have drøftet avancementsmulighederne af hensyn til de mange sygeplejersker, for hvem gerningen er en livsgerning. Jeg vil derfor gerne sige til den højtærede indenrigsminister: mon ikke en af grundene til, at uroen

er stadig voksende, er, at Dansk Sygeplejeråd ikke har fået svar på den henvendelse, man for snart et år siden rettede til den højtærede indenrigsminister for at få nedsat et udvalg til at gennemdrøfte de problemer, der foreligger? Derfor tror jeg, det vil være af værdi, hvis den højtærede indenrigsminister i dag ikke bare af hensyn til sygeplejerskerne, men også af hensyn til alle os, der har brug for dem, kunne give tilsagn om, at nu kommer der en undersøgelse af denne art.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Inden for de sidste 15-20 år er der opstået en række spørgsmål angående syge- og sundhedsplejerskernes arbejdsforhold, arbejdsopgaver og uddannelse på grund af den udvikling, der har fundet sted inden for lægevidenskaben og på grund af de ændrede sociale vilkår. Jeg kan eksempelvis henvise til den stærke specialisering af hospitalsbehandlingen og ændringen i befolkningens aldersfordeling med en stigende tilgang af personer i ældre aldersgrupper og dermed følgende øget behov for plejepersonale til gamle og kronisk syge.

En række af de problemer, der er opstået, har allerede været behandlet på foranledning af indenrigs- og socialministeriet, ligesom også sundhedsstyrelsen og Dansk Sygeplejeråd har taget initiativ til gennemførelse af nærmere undersøgelser af specielle områder. Jeg skal eksempelvis henvise til, at en i 1954 afgivet betænkning om uddannelse af sygeplejersker resulterede i gennemførelsen af loven af 25. maj 1956 om sygeplejersker, og at der efter lovens gennemførelse er oprettet og godkendt 34 sygeplejerskoler, der har givet ensartet sygeplejeruddannelse. Jeg kan også nævne, at det udvalg, som havde afgivet den betænkning, der lå til grund for sygeplejerskeloven, tillige havde beskæftiget sig med spørgsmålet om uddannelse af sygehjælpere. Som resultat af dette udvalgsarbejde har sundhedsstyrelsen i marts 1960 udsendt et cirkulære vedrørende uddannelse og arbejdsområder for sygehjælpere, hvoraf der nu er ansat ca. 5.000 på sygehusene rundt om i landet.

Jeg er imidlertid opmærksom på, at der endnu er mange spørgsmål tilbage at løse på det her omhandlede område, og jeg skal ganske kort fremdrage enkelte af de pro-